

N°. 36. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

10de Møde.

Torsdagen den 6te April.

(Forts.)

Sall (forts.): Det var ikke noget Forsørelses- eller Forlokkelsesmiddel, som vi søgte at opstille, men vi forsøgte ganske simpelt paa muligen at finde en Form for Rigsdagens Besvarelse af det Kongelige Budskab, der, uden at gaae ind paa at fordre, hvad der efter vor Opfattelse maatte ansees for uopnaaeligt, var af en saadan Beskaffenhed, at vi havde Grund til at haabe, at den vilde findes tilfredsstillende for en Deel andre Rigsdagsmænd og tillige kunde antages at være af saadan Beskaffenhed, at Hans Majestæts Regjering kunde antages at ville gaae ind paa, naar den af os foreslaaede Form befandtes at deles af saare Mange her i Salen, naar det befandtes, at der maaskee kun var en Eneste her i Salen, som havde Betænkelighed ved at gaae ind derpaa, uagtet Ministeriet erklærede at ville modtage den. Det er altsaa ganske vist, at dette Forslag aabenbart var beregnet paa en Imødekommen fra Regjeringens Side. Da Forslaget fra vor Side var fremkommet, var der for os ogsaa god og gyldig Grund til at antage, at det vilde møde en saadan Imødekommen (Hør!). Denne Udsgt forsvandt imidlertid allerede i det opløste Folkething. Og dernæst vil det ikke kunne benægtes, men erindres vistnok af Mange heri Salen, at de første Udtalelser, vi under denne Sags første Behandling her i Salen hørte fra den ærede Premierministers Side, var af en saadan Beskaffenhed, at der endnu maatte være Haab om, at det vilde være Mulighed, i al Fald ved en Modification af et saadant Forslag, at opnaae Ministeriets Tiltræden deraf. Jeg tør i saa Henseende dristigt henvisse til de Øttringer, som faldt under Sa-

gens første Behandling. Det var dette, som foranledigede de 6 nærværende Medlemmer af det tidligere Udvalg til nu atter at komme med en saadan modificeret Redaction, at vi turde vente, at Ministeriet vilde tiltræde det, men ogsaa denne Udsgt synes nu at være forsvundet ved den høitagede Premierministers sidste Udtalelser desangaaende. Derved stiller unægtelig dette Forslags Stakne sig paa en anden Maade end tidligere. Jeg maa nemlig tilstaae, at efter en saadan Udtalelse fra Ministeriets Side anseer jeg det for meget lidet sandsynligt, at Forslaget kan vinde, jeg vil ikke sige den forstærkede Majoritet, men endog blot den simple Majoritet. Der er imidlertid alligevel god Grund for dem, der i det Hele taget have fulgt den Tankegang, vi have haft dermed, eller billiget den Fremstilling, som jeg har givet, til at slutte sig til dette Forslag. Jeg anseer det nemlig for høist tvivlsomt, selv efter den høitærede Ministers sidste Udtalelse, om Ministeriet, hvis det rigtignok usandsynligt, men dog muligt, Tilfælde indtraadte, at dette Forslag vandt $\frac{3}{4}$ af Stemmerne for sig, dog ikke maaskee dert vilde finde en Øpsordring til at gaae ind derpaa, idet det forekommer mig, at der dog maatte tages noget Hensyn til en saa stærk Udtalelse af Rigsdagen, og at Ministeriet maatte føle sig i høi Grad øpsordret til at gaae ind paa et saadant Forslag, dersom der ikke er andre eller stærkere Grunde derimod end de, som den ærede Minister sidste Gang fremførte. Jeg maa tilstaae, at det for mig ikke var muligt at finde de væsentlige Realitetsforskjelligheder, som den ærede Minister påastod, at der var tilstede mellem vort Forslag og det Kongelige Budskab. Jeg fandt egentlig kun een Forskjel, som bestod i et høist usandsynligt og saare fatalt Tankeexperiment, at nemlig hele den nye Linie